

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 6CoP/40/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3518202213
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 11. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ing. Miroslav Mandřák
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2019:3518202213.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte, zloženom z predsedu senátu JUDr. Ing. Miroslava Mandřáka a členiek senátu Mgr. Stanislavy Kollárovej a JUDr. Ivety Sopkovej, vo veci starostlivosti súdu o mal. deti V.: E., nar. XX.XX.XXXX a Z., nar. XX.XX.XXXX, obe bytom u matky, obe zastúpené v konaní Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Nové Mesto nad Váhom, deti rodičov: matky, Q. V., nar. XX.XX.XXXX, bytom Z. F. nad V., M. R. V. XXX/X, a otca, D.. K. V., F., nar. XX.XX.XXXX, bytom Z. F. nad V., 1. F. XXX/X, zast. JUDr. Soňou Miškovičovou, advokátkou so sídlom Nové Mesto nad Váhom, Čsl. armády 4, o návrhu matky na zvýšenie výživného, na odvolanie otca proti rozsudku Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom č.k. 9P/47/2018- 306 zo dňa 04. júla 2019, takto

rozhodol:

- I. Rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e** .
- II. Žiaden z účastníkov **n e m á** nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom zvýšil vyživovaciu povinnosť otca k mal. E. zo sumy 150,- eur mesačne na sumu 200,- eur mesačne a k mal. Z. zo sumy 100,- eur mesačne na sumu 150,- eur mesačne, ktoré výživné uložil otcovi poukazovať k rukám matky detí vždy do 20. dňa v mesiaci vopred, počnúc 27.06.2018. Nedoplatok na zročnom výživnom u mal. E. za obdobie od 27.06.2018 do 04.07.2019 v celkovej sume 464,20 eur otcovi uložil zaplatiť v splátkach po 50,- eur spolu s bežným výživným pod stratou výhody splátok počnúc právoplatnosťou rozsudku a nedoplatok na zročnom výživnom u mal. Z. za obdobie od 27.06.2018 do 04.07.2019 v celkovej sume 340,- eur v splátkach po 50,- eur spolu s bežným výživným pod stratou výhody splátok počnúc právoplatnosťou rozsudku. Týmto zmenil rozsudok Okresného súdu Kežmarok zo dňa 04.10.2012 č.k. 2P/67/2012-24 v časti výroku II; v ostatných častiach zostáva tento rozsudok nezmenený. O trovách konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na ich náhradu.

2. V odôvodnení rozsudku súd prvej inštancie uviedol, že rozsudkom Okresného súdu Kežmarok zo dňa 04.10.2012 č.k. 2P 67/2012-24 bolo manželstvo rodičov detí rozvedené, maloleté deti boli zverené do osobnej starostlivosti matky a výživné bolo určené v sume 150,- eur na mal. E. a v sume 100,- eur na maloletú Z.. Súd zároveň zaviazal otca detí zriadením vkladných knižiek deťom, na ktoré má prispievať sumou 10,- eur mesačne na tvorbu ich úspor. V čase rozvodu manželstva boli obe deti neškoloopovinné (mal. E. mala necelých 6 rokov, Z. necelé dva roky). V súčasnosti obe deti navštevujú základnú školu, E. ukončila 6. ročník a Z. 2. ročník základnej školy. Obe deti majú bežné výdavky. Matka detí bola v čase poslednej úpravy výživného na rodičovskej dovolenke. V súčasnosti je živnostníčkou, podľa daňového priznania k dani z príjmov fyzickej osoby dosiahla v roku 2018 príjmy vo výške 5.230,- eur a výdavky mala vo výške 3.896,52 eur. Zaoberá sa maľovaním obrazov. Podľa správy spoločnosti Rhaps, spol. s r.o., nakúpili od matky v roku 2017 obrazy v hodnote 1.710,- eur a v roku 2018 v hodnote 2.030,-

eur. Podľa správy spoločnosti NAOMI, s.r.o., vyplatili matke detí v roku 2017 sumu 200,- eur a v roku 2018 sumu 200,- eur. Matka s deťmi žije vo vlastnom byte, má bežné výdavky na bývanie, stravovanie, ošatenie. Inú vyživovaciu povinnosť nemá. Otec detí bol v čase poslednej úpravy výživného majiteľom a zároveň aj zamestnancom spoločnosti SANVEAN, s.r.o., čistú mzdu dosahoval vo výške cca 520,- eur mesačne. V súčasnosti stále pracuje pre svoju spoločnosť, podľa vlastného vyjadrenia má vždy len dočasnú prácu na určitých projektoch. V roku 2017 mal celkové príjmy vo výške 5.232,08 eur, v roku 2018 vo výške 5.318,19 eur, v čistom vo výške 4.458,38 eur, teda priemerne 371,53 eur. Uvádzal, že v súčasnosti je ťažšie nájsť si prácu, nemá teda pravidelné príjmy. Zrejme ukončí činnosť v spoločnosti a pôjde sa zaevidovať na úrad práce. Býva v jednoizbovom byte, vlastní auto, ktoré patrí firme. Firma nemá žiadny majetok. Nemá inú vyživovaciu povinnosť, i keď uviedol a preukázal, že jeho priateľke sa má narodiť v októbri tohto roka dieťa. S priateľkou nežijú v spoločnej domácnosti, bývajú spolu cez víkendy, inak v Českej republike býva u klientov alebo v hoteli.

3. Na základe skutkového stavu, zisteného z dokazovania, súd prvej inštancie vec právne posúdil podľa § 36, § 62 ods. 1 až 6, § 65 ods. 1,2, § 75 ods. 1,2, § 78 ods. 1 až 3 zákona č. 36/2005 Z.z. o rodine a uviedol, že predovšetkým na strane detí došlo k výraznej zmene pomerov, ktorá odôvodňuje zvýšenie výživného. Deti sú vekovo staršie, vzrástli reálne náklady na ich stravovanie, ošatenie, hygienické potreby, ale predovšetkým náklady na vzdelávanie, keďže obe deti už v súčasnosti navštevujú školu, kde je potrebné im zabezpečiť všetky školské potreby. Od poslednej úpravy uplynulo 7 rokov, čo je v živote detí nepochybne dlhá doba. Otec sa snaží na starostlivosti o deti podieľať, chce sa s nimi stretávať, avšak stretávanie neprebíha pravidelne a s oboma deťmi. Otec je v kontakte predovšetkým s E., mal. Z. sa odmieta s otcom stretávať. Dôvody, prečo deti netrávia s otcom viac času, uvádzajú rodičia rozdielne, ale bez dostatočnej komunikácie rodičov sa táto situácia ani nezmení. Nejde pritom o uspokojovanie ich hmotných potrieb. Je dôležité, aby deti trávili čas s oboma rodičmi, aby ich výchova mohla byť komplexná. To si však vyžaduje úsilie zo strany oboch rodičov. V súčasnosti je teda situácia taká, že prakticky celú osobnú starostlivosť deťom poskytuje matka, čo sa musí reálne odzrkadliť aj na výške výživného. Je zrejmé, že obaja rodičia majú reálne vyššie príjmy, ako ich súdu uvádzajú, resp., aké vyplývajú z dokladov zabezpečených v rámci dokazovania. Obaja by totiž, v prípade, že by skutočne dosahovali tak nízke príjmy, nepodnikali, ale zamestnali by sa, pretože z príjmov, ktoré uvádzajú by reálne všetky nimi uvádzané výdavky ani neuhradili. U matky detí je nepochybné, že jej príjem vzhľadom k činnosti, ktorú vykonáva, je vyšší. Rovnako u otca detí, vzhľadom k nim uvádzaným výdavkom a tiež výdavkom, ktoré sú zrejme zo zabezpečených výpisov z účtov, je nepochybné, že príjem otca je vysoko nad tým, čo je uvádzané v písomnostiach. Treba v tejto súvislosti uviesť, že otec detí i na súde navrhoval zvýšenie výživného o sumu 50,- eur mesačne na každé dieťa, čo znamená celkové výživné vo výške 370,- eur vrátane úspor, čo by z jeho deklarovaneho príjmu zaplatiť nemohol. Nesporné bolo i to, že otec ponúkol matke napríklad financie na kúpu vozidla vo výške 3.500,- eur, teda ak by nemal dostatok finančných prostriedkov, takúto ponuku by matke nedával. Platí to aj v prípade jeho ponuky zakúpiť matke nové vstupné dvere do bytu. Z takéhoto príjmu by si rovnako nemohol dovoliť platiť napríklad hotel, keď je v Českej republike, kupovať veci vo vyššej hodnote a podobne. Napríklad iba podľa výpisu z účtu otca detí v Českej republike minul z účtu na nákupy za polovicu mesiaca marec 2019 sumu 5.140,60 Kč, v mesiaci február 2019 sumu 36.172,81 Kč (zahŕňa to výber hotovosti 20.000,-Kč), v mesiaci január 7.003,92 Kč, pričom okrem týchto výdavkov mal ďalšie výdavky na bývanie, zaplatenie výživného a podobne. Rovnako na účte v Slovenskej republike mal otec detí zostatok ku 31.12.2015 vo výške 17.146,51 eur a ku dňu 05.11.2018 v sume 29.911,63 eur. Jeho úspory teda vzrástli. Otec navyše zaplatil deťom aj menej štandardné výdavky, napríklad kúpil E. mobilný telefón a Z. bicykel, teda veci vyššej hodnoty, čo opäť vypovedá o jeho celkovej finančnej situácii. Pokiaľ otec detí na poslednom pojednávaní žiadal výživné zvýšiť iba o sumu 25,- eur u každého dieťaťa z dôvodu, že sa zmenili jeho pomery, očakáva narodenie ďalšieho dieťaťa, narodenie ďalšieho dieťaťa nemôže znamenať, že sa jeho vyživovacia povinnosť k skôr narodeným deťom zníži. V skutočnosti je splodenie dieťaťa záväzkom na celý život a rodič si musí byť vedomý tej skutočnosti, že sa po narodení ďalšieho dieťaťa bude musieť na rovnakej úrovni postarať o deti prv narodené. Súd na základe všetkých týchto skutočností výživné zvýšil o sumu 50,- eur u každého dieťaťa, ktorá pokryje zvýšenie bežných výdavkov detí, ktoré narástli v súvislosti s vekom detí. Výživné vo výške 200,- eur na E. a vo výške 150,- eur na Z. zodpovedá nielen ich potrebám, ale i možnostiam rodičov podieľať sa na ich výžive, s tým, že vzhľadom k osobnej starostlivosti matky o deti táto už nie je povinná sa na uspokojovaní potrieb detí podieľať po finančnej stránke v tak vysokom rozsahu ako otec. Súd výživné zvýšil odo dňa podania návrhu, t.j. od 27.06.2018, nakoľko je zrejmé, že už i v tomto období mali deti podstatne vyššie výdavky a otec detí bol schopný podieľať sa na ich výžive vyššou sumou ako bolo pôvodne určené. Nedoplatok potom predstavuje u E. sumu 464,20

eur a je tvorený nedoplatkom na výživnom za 4 dni júna 2018 vo výške 10,- eur a za mesiace júl 2018 až jún 2019 každý mesiac po 50,- eur (celkove 610,-eur), z čoho súd odpočítal hodnotu vecí (oblečenie) vo výške 95,80 eur a sumu 50,-Eur, ktorú otec uhradil na výživnom navyše (júl a august 2018). Súd nezapočítal na dlžné výživné sumu vynaloženú otcom maloletej na kúpu mobilného telefónu, pretože podľa názoru súdu nejde o výdavok, ktorý je nevyhnutný k uspokojovaniu potrieb maloletej. U mal. Z.i predstavuje nedoplatok 340,- eur, je tvorený nedoplatkom na výživnom za 4 dni júna 2018 vo výške 10,- eur a za mesiace júl 2018 až jún 2019 každý mesiac po 50,- eur (celkove 610,-eur), z čoho súd odpočítal sumu 220,- eur (kúpa bicykla pre maloletú zo strany otca a kúpa vecí) a sumu 50,- eur, ktorú otec uhradil na výživnom navyše (júl a august 2018). Vzhľadom k celkovej dlžnej sume u oboch detí umožnil súd otcovi detí splatiť dlžné výživné v primeraných splátkach tak, aby bolo čo najskôr zaplatené (cca do 9 mesiacov) . Týmto rozsudkom súd prvej inštancie zmenil pôvodné rozhodnutia o výživnom, pričom výživné tvorené úsporami detí bolo ponechané v nezmenenej výške, nakoľko tvorba úspor v pôvodne určenom rozsahu je zatiaľ pre deti dostatočná. O trovách konania súd prvej inštancie rozhodol podľa § 52 CMP.

4. Proti tomuto rozsudku podal včas odvolanie otec detí, v ktorom žiadal, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zmenil tak, že ho zaviazže platiť mesačné výživné na mal. E. 175,- eur mesačne a mal. Z. 125,- eur mesačne s tým, že nedoplatok na zročnom výživnom u mal. E. za obdobie od 27.06.2018 do 04.07.2019 v celkovej sume 234,20 eur bude splácať v splátkach po 50,- eur a nedoplatok na zročnom výživnom u mal. Z. za obdobie od 27.06.2018 do 04.07.2019 v celkovej sume 340,- eur v splátkach po 50,- eur spolu s bežným výživným pod stratou výhody splátok počnúc právoplatnosťou rozsudku. Uviedol, že súd prvej inštancie vychádzal z návrhu kolízneho opatrovníka zvýšiť výživné na každé dieťa o sumu 60,- eur mesačne, ktoré návrhy považoval za neobjektívne a dokazovaním nepodložené. Kolízny opatrovník dvakrát zmenil návrh na zvýšenie výživného. Zdôraznil, že matka detí pracuje na živnosť, maľuje obrazy a predáva ich na objednávku nielen v Slovenskej republike, ale aj v zahraničí, pracuje pre solventných klientov. Príjem matky je vyšší ako uvádza matka. Žiadal, aby matka predložila príjmové pokladničné doklady a výpisy z účtu ku všetkým platbám uhradeným spoločnosťou Rhapsis spol. s r.o. za rok 2018. Jej príjem je neporovnateľne vyšší ako jeho príjem, a teda je povinná prispievať aj na výživu detí. Poukázal na to, že spoločnosť SANVEAN, s.r.o. nemá žiaden majetok, zvažuje ukončenie jej činnosti. Pokiaľ ide o ponuku motorového vozidla matke v sume 3 500,- eur, tieto finančné náklady mienil kryť zo spotrebného úveru a z úspor. Pred rozvodom manželstva pracoval ako riaditeľ spoločnosti TREVES Slovakia, s.r.o. s príjmom približne 2 500,- eur mesačne, pričom teraz žije skromne a nie nadštandardne. Pokiaľ ide o jeho stav na účte k 05.11.2018, išlo o presun financií zo súkromného účtu na podnikateľský v rámci refinancovania podnikateľských aktivít a udržanie prevádzky firmy. Mobilný telefón pre mal. E. v hodnote 690 eur a bicykel pre mal. Z. v hodnote 200 eur kúpil z preplatku za energie. Takéto jednorazové plnenie vyššej hodnoty bolo namieste oceniť, pričom matka jeho aktivity len negovala. Zdôraznil, že jeho spoločnosť neprosperuje, privyrába si len čiastkovými dohodami, primerané zamestnanie jeho vzdelaniu nebolo zistené. V novembri 2019 očakáva narodenie dieťaťa s priateľkou. Pokiaľ ide o nedoplatok na výživnom, nesúhlasil s tým, že súd nezapočítal na dlžné výživné sumu 690,- eur za kúpu mobilného telefónu. Je prirodzené, že aj deti vo veku 13 rokov disponujú mobilnými telefónmi, pričom z tejto sumy bolo potrebné započítať aspoň obvyklú sumu takéhoto telefónu vo výške 230,- eur. Zvýšenie výživného o 50,- eur na každé dieťa nebolo dôvodné, pretože v čase poslednej úpravy mal vyšší príjem, jeho finančná situácia bola podstatne lepšia. Jeho pomery sa zhoršili, má nižší príjem, s priateľkou čaká dieťa, čím sa mu zvýšia náklady a zníži sa životná úroveň. Finančné pomery na strane matky detí sa naopak zlepšili. Súd ho môže spravodlivo zaviazat' uhrádzať výživné len do výšky jeho životnej úrovne, súdom prvej inštancie určené výživné je pre neho neudržateľné. Zvýšenie výživného na každé dieťa o sumu 25,- eur mesačne je únosné, nie je v rozpore so záujmami detí. Súd nesprávne ustálil, že je schopný aktuálne platiť výživné na obe deti spolu vo výške 370,- eur mesačne vrátane úspor. Namietal nesprávne vyhodnotenie zisteného skutkového stavu a nesprávne právne posúdenie veci.

5. Kolízny opatrovník sa k odvolaniu otca písomne vyjadril tak, že navrhol rozsudok súdu prvej inštancie potvrdiť. Otec detí sa vyjadril na pojednávaní dňa 04.07.2019, že pôvodne matke navrhol zvýšenie výživného 50,- eur mesačne na každé dieťa a kúpu auta v hodnote 3 500,- eur, s čím matka nesúhlasila a následne navrhol zvýšenie výživného o 70,- eur mesačne na každé dieťa. Od poslednej úpravy výživného uplynulo 7 rokov, v tej dobe žiadne z detí nenavštevovalo školské zariadenie.

6. Matka detí sa k odvolaniu otca písomne vyjadrila tak, že s ním nesúhlasí a žiadala rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdiť. Na prvom pojednávaní otec tvrdil, že má iba príjem zo zamestnania v spoločnosti SANVEAN, s.r.o., na druhom pojednávaní dňa 15.02.2019 priznal, že má aj iné príjmy zo svojej spoločnosti, ako je vrátenie pôžičky 20 000,- eur, 3 000,- eur, 1 500,- eur a aj platby 15 000,- eur, ktoré sú vraj tiež vrátenie pôžičky. Na treťom pojednávaní uviedol, že si zo svojej firmy vyplatil ďalšiu pôžičku 600 000,- CZK, mal príjem z inej práce na dohodu a v Českej republike. Otec si ako fyzická osoba nepodal daňové priznanie, bolo mu vykonané ročné zúčtovanie dane z príjmov v jeho vlastnej firme. Otec je ako rezident SR povinný podať každoročne daňové priznanie z celosvetových príjmov, teda aj z príjmov na dohodu a v Českej republike. Podľa verejne dostupných zdrojov je spoločnosť SANVEAN, s.r.o. už druhý rok v zisku, v roku 2017 vyprodukovala zisk po zdanení 4 661,- eur a v roku 2018 13 718,- eur. Keby chcel ukončiť podnikanie, urobil by to už dávno. Otec má síce vysokú vojenskú školu, s ktorou by sa dnes asi ťažko uplatnil, ale má aj manažérske vzdelanie, pracoval ako vrcholový manažér v rôznych firmách, má dlhoročnú prax a aktívne ovláda anglický jazyk. Nie je dôvod, prečo by sa nemohol zamestnať v adekvátnej práci. Jej príjmy z prevádzkovania živnosti sú zdokladované, má zaregistrovanú virtuálnu registračnú pokladnicu, všetky prijaté platby sú evidované na portáli finančnej správy. Tvrdenie otca, že financie na kúpu auta vo výške 3 500,- eur mienil kryť zo spotrebného úveru je zvláštne, keď koncom roka 2018 mal na osobnom účte viac ako 29 000,- eur. Je pravda, že dcéram občas kúpi oblečenie alebo iné drobnosti, ale to považuje za darčeky pre dcéry. Požiadala ho o pomoc pri zháňaní staršieho bicykla a staršieho mobilu, on ale kúpil dcéram nové veci. Podľa jej vedomostí svoj byt v Novom Meste nad Váhom dáva do prenájmu, pretože sa sťahuje k priateľke do Českej republiky. Otec sa môže stretávať s deťmi kedykoľvek, vždy sa vedia dohodnúť. Pokiaľ ide o mobilný telefón pre dcéru E., o taký drahý telefón nežiadala, v konečnom dôsledku ho má na základe argumentácie otca uhradiť ona. Ak otec kúpil telefón cez svoju firmu na splátky, tak ako uviedol v zápisnici z pojednávania, náklady na telefón sú nákladom firmy a nie jeho nákladmi osobne.

7. Otec detí sa k vyjadreniu matky písomne vyjadril tak, že pokiaľ ide o pôžičku spoločnosti SGS Technologies vo výške 20 000,- eur, išlo o vrátenie pôžičky, ktorú jej poskytol ako súkromná osoba. Spoločnosť v poslednom období neprosperovala, peniaze, ktoré mu boli spoločnosťou SANVEAN, s.r.o. vrátené, musel použiť na opätovné refinancovanie chodu spoločnosti. Rovnaký je prípad vrátenia pôžičky 600 000 CZK, ktoré boli z 50% opäť vrátené do firmy. Riadne podal všetky daňové priznania, ktoré podať mal. Firma SANVEAN s.r.o. je síce už druhý rok v zisku, ale ide o účtovný zisk, ktorý nie je dostatočný na udržanie chodu firmy, preto sa otec detí rozhodol ukončiť činnosť firmy do 31.12.2019, následne sa zaeviduje na úrade práce. Nie sú pre neho k dispozícii zodpovedajúce pracovné miesta, ale matka má možnosť zohnať si lepšie platenú prácu. Výživné na deti určené pôvodným rozsudkom bolo v tej dobe nadštandardné, s ktorým súhlasil, pretože v tom čase mal príjmy neporovnateľné s dnešnou situáciou. Opätovne zdôraznil, že príjem matky je vyšší ako deklaruje. Nový bicykel pre dcéru kúpil, pretože išlo bezpečnejšie riešenie, nešlo o jednorázový darček, ale o vec dlhodobej úžitkovej spotreby. Mobil pre E. kúpil ako odmenu za vysvedčenie, k narodeninám. Bol kupovaný vo firme, lebo splátky sú rozložené na dlhšie obdobie. Otec sa rozhodol aj vzhľadom na jeho kvalitu a funkcie, ide o vec dlhodobej úžitkovej spotreby. Tvrdenia matky o prenajímaní jeho bytu nie sú pravdivé.

8. Kolízny opatrovník sa písomne vyjadril tak, že zotrváva na svojom predchádzajúcom vyjadrení, rovnako na predchádzajúcich vyjadreniach zotrval následne aj otec detí.

9. Krajský súd, ako súd odvolací, preskúmal vec v intenciách ustanovení § 2 ods. 1,2, § 65 a 66 zákona č. 161/2015 Z.z. Civilný mimosporový poriadok (ďalej len „CMP“).

10. V zmysle ustanovenia § 385 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) nebolo potrebné na prejednanie odvolania otca detí nariaďovať pojednávanie.

11. Preskúmaním veci odvolací súd zistil, že rozsudok súdu prvej inštancie je vecne správny, a preto je potrebné ho potvrdiť podľa § 387 ods. 1,2 CSP.

12. Odvolacie námietky otca spočívali v tom, že súd prvej inštancie nedostatočne zistil a nesprávne vyhodnotil zárobkové a majetkové pomery rodičov detí a neprihliadol na hodnotu vecí, ktoré dobrovoľne kúpil deťom nad rámec výživného. (odvolacie dôvody § 365 ods. 1 písm. f/ CSP).

13. V danom prípade bolo o vyživovacej povinnosti vo vzťahu k deťom naposledy právoplatne rozhodnuté rozsudkom Okresného súdu Kežmarok zo dňa 04.10.2012 č.k. 2P 67/2012-24, ktorým bolo manželstvo rodičov detí rozvedené, maloleté deti boli zverené do osobnej starostlivosti matky a výživné bolo určené v sume 150,- eur na mal. E. a v sume 100,- eur na maloletú Z.. Súd zároveň zaviazal otca detí zriadením vkladných knižiek deťom, na ktoré má prispievať sumou 10,- eur mesačne na tvorbu ich úspor. V tom čase boli obe deti neškolo povinné (mal. E. mala necelých 6 rokov, Z. necelé dva roky). Matka detí bola v čase poslednej úpravy výživného na rodičovskej dovolenke, otec detí bol v čase poslednej úpravy výživného majiteľom a zároveň aj zamestnancom spoločnosti SANVEAN, s.r.o., čistú mzdu dosahoval vo výške cca 520,- eur mesačne. Na základe návrhu matky bolo úlohou súdu prvej inštancie posúdiť, či od tohto posledného rozhodnutia došlo v zmysle § 78 ods. 1, 3 zákona o rodine k podstatnej zmene pomerov, ktorá zmena by odôvodňovala aj zmenu rozhodnutia o výživnom. Vzhľadom k odvolacím námietkam otca, ktorý namieta, že výživné pri poslednej úprave bolo určené neštandardne, odvolací súd považuje za potrebné uviesť, že s poukazom na ustanovenie § 78 ods. 1 zákona o rodine nemôže byť úlohou súdu nanovo posudzovať vyživovaciu povinnosť povinného voči oprávnenému a tým revidovať predchádzajúce rozhodnutie súdu o výživnom, ktorá revízia je podľa ustálenej súdnej praxe neprípustná.

14. Odvolací súd po preskúmaní veci dospel k záveru, že súd prvej inštancie vykonal dokazovanie v rozsahu potrebnom na správne zistenie skutkového stavu veci, dospel k správnym skutkovým záverom, ktoré majú oporu vo vykonaných dôkazoch a vec správne právne posúdil podľa príslušných ustanovení zákona č. 36/2005 Z.z. o rodine. Súd prvej inštancie v odôvodnení rozsudku uviedol, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, ktoré dôkazy vykonal, z ktorých vychádzal a ako ich vyhodnotil a ako vec právne posúdil.

15. Z obsahu spisu i odôvodnenia napadnutého rozsudku je zrejmé, že prvá odvolacia námietka otca, že súd prvej inštancie pri rozhodovaní vychádzal len z nepodložených návrhov kolízneho opatrovníka, dôvodná nie je. Súd prvej inštancie vykonal vo veci dokazovanie a správne vychádzal z toho, že na strane mal. detí došlo k zásadnej zmene pomerov, pretože sú o 7 rokov staršie (mal. E. bude mať 13 rokov, mal. Z. má 9 rokov), obe už navštevujú základnú školu, čím nepochybne matke vzrástli náklady. Bez akýchkoľvek pochyb nárastom detí na základnú školu sa automaticky zvýšili náklady spojené práve so školskou dochádzkou. Na strane matky detí došlo k zmene pomerov v tom smere, že kým v čase poslednej úpravy výživného bola na rodičovskej dovolenke a poberala rodičovský príspevok, v súčasnosti podniká ako živnostníčka a jej príjem sa nepochybne zvýšil. Podľa daňového priznania k dani z príjmov fyzickej osoby dosiahla v roku 2018 príjmy vo výške 5.230,- eur a výdavky mala vo výške 3.896,52 eur. Podľa správy spoločnosti Rhapis, spol. s r.o., nakúpili od matky v roku 2017 obrázky v hodnote 1.710,- eur a v roku 2018 v hodnote 2.030,-eur. Podľa správy spoločnosti NAOMI, s.r.o., vyplatili matke detí v roku 2017 sumu 200,- eur a v roku 2018 sumu 200,- eur. Matka s deťmi žije vo vlastnom byte, má bežné výdavky na bývanie, stravovanie, ošatenie, nemá inú vyživovaciu povinnosť. Otec detí bol v čase poslednej úpravy výživného jediným spoločníkom a zároveň zamestnancom obchodnej spoločnosti a dosahoval čistú mzdu 520,- eur mesačne. V súčasnosti je taktiež jediným spoločníkom a zároveň zamestnancom obchodnej spoločnosti, ktorá podľa jeho vyjadrenia v prvoinštančnom konaní stagnuje, resp. nedarí sa jej v podnikaní. Na druhej strane, v odvolacom konaní potvrdil, že obchodná spoločnosť je už dva roky v účtovnom zisku. Podľa zistení súdu prvej inštancie mal otec v roku 2017 celkové príjmy vo výške 5.232,08 eur, v roku 2018 vo výške 5.318,19 eur, v čistom vo výške 4.458,38 eur, teda priemerne 371,53 eur mesačne. Takto zistené skutočnosti nasvedčujú bez akýchkoľvek pochybností správnosti záveru súdu prvej inštancie, že obaja rodičia majú iné, vyššie príjmy, než oficiálne deklarujú (a v tomto ohľade nie je dôvodná odvolacia námietka otca, že súd prvej inštancie nezohľadnil nereálnosť príjmov matky detí). Súd prvej inštancie v tomto smere správne vychádzal o.i. i zo skutočnosti, že otec detí mal na účte v Slovenskej republike zostatok ku 31.12.2015 vo výške 17.146,51 eur a ku dňu 05.11.2018 v sume 29.911,63 eur, čo znamená, že jeho úspory vzrástli. Pokiaľ v odvolaní namieta, že išlo o presun finančných prostriedkov v súvislosti s jeho podnikaním, toto svoje skutkové tvrdenie nepreukázal a ani neoznačil dôkaz na jeho preukázanie. Otec detí v priebehu konania matke ako jedno z riešení situácie ponúkol o.i. i kúpu vozidla v hodnote 3 500,- eur, čo tiež svedčí o jeho finančnej situácii. I keď v odvolaní argumentuje, že vozidlo mienil kúpiť na úver, odvolací súd upozorňuje, že pokiaľ by jeho reálny príjem bol skutočne na úrovni 371,53 eur mesačne, je vysoko pravdepodobné, že by mu žiaden úver nemohol byť poskytnutý. I skutočnosť, že mal. deťom zakúpil dobrovoľne veci značnej hodnoty, hoci matka detí žiadala len o príspevok na kúpu vecí použitých, svedčí o tom, že jeho príjmy sú nepomerne vyššie, ako sa snaží prezentovať v konaní. Ani odvolacia námietka otca, že matka

by sa taktiež mala podieľať na výživnom pre dcéry vo forme peňažného plnenia, nie je dôvodná. Matka mal. detí zabezpečuje osobnú starostlivosť o deti, ktorá sama osebe čiastočne kompenzuje plnenie výživného v peňažnej forme (§ 62 ods. 4 zákona o rodine). Zákonná vyživovacia povinnosť oboch rodičov neznamená mechanickú rovnosť, ako sa mylne domnieva otec detí.

16. Odvolací súd prihliadol i na skutočnosť, že otec detí sám na pojednávaní súdu dňa 04.07.2019 prezentoval svoju pôvodnú ochotu platiť výživné vyššie o 50,- eur mesačne na každé dieťa a kúpu vozidla pre matku v hodnote 3 500,- eur, resp. ochotu platiť výživné vyššie o 75,- eur mesačne na každé dieťa.

17. Vo svetle vyššie uvedeného záveru súdu prvej inštancie, že odôvodneným potrebám mal. detí, schopnostiam, možnostiam a majetkovým pomerom matky na jednej strane a schopnostiam, možnostiam a majetkovým pomerom otca na druhej strane, zodpovedá zvýšená vyživovacia povinnosť otca po 200,- eur mesačne na mal. E. a 150,- eur mesačne na mal. Z., niet čo vytknúť.

18. Odvolací súd zdôrazňuje, že je povinnosťou otca detí usporiadať si život tak, aby bol schopný plniť si vyživovaciu povinnosť. Narodením dieťaťa rodič berie na seba povinnosť a zodpovednosť, ktorá ho sprevádza po celý ďalší život, mnohokrát až do jeho vlastnej smrti. Preto je nevyhnutné, aby svoje záväzky a povinnosti vo vzťahu k deťom dokázal vždy a za všetkých okolností plniť. Otec detí je v produktívnom veku (49 rokov), je vysokoškolsky vzdelaný (nielen na vojenskej vysokej škole), má manažérske vzdelanie i dlhoročnú prax v tomto odbore, ovláda cudzie jazyky a pokiaľ podľa jeho tvrdení podnikanie prostredníctvom jeho obchodnej spoločnosti nedokáže zabezpečiť ani jeho vlastné životné náklady, je namieste, aby si pri existencii vyživovacej povinnosti zatiaľ k dvom, perspektívne trom deťom, snažil zabezpečiť príjem i inou formou, vrátane zamestnania na základe pracovnej zmluvy alebo v inom druhu pracovnoprávneho vzťahu. Skutočnosť, že otcovi v budúcnosti vzniknú ďalšie náklady v súvislosti s narodením ďalšieho dieťaťa, nebolo možné v tomto konaní zohľadniť, pretože súd vychádza zo skutkového stavu zistenému ku dňu vydania rozhodnutia. Keď táto situácia nastane, nič nebráni otcovi detí riešiť ju následne. Zvýšené výživné určené súdom prvej inštancie je plne súladne s hľadiskami, ktoré sú uvedené v ustanovení § 75 ods. 1, veta prvá zákona o rodine, odvolací súd považoval súdom prvej inštancie rozhodnutie o zvýšenom výživnom, zároveň dlžné výživné za zákonné a vecne správne, a preto rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil podľa § 387 ods. 1,2 CSP.

19. Pokiaľ otec detí v odvolaní namieta, že vo vzťahu k sume zameškaného výživného na mal. E. mala byť započítaná i kúpa telefónu v značnej hodnote, odvolací súd uvádza, že na pojednávaní dňa 04.07.2019 otec sám uviedol, že telefón kúpil cez svoju firmu, ide teda o výdavok obchodnej spoločnosti, nie o výdavok otca. Okrem toho, pri určení zročného výživného síce treba zohľadniť o.i. i to, či povinný rodič neprispieval na výživu detí aj inak, napr. naturálne, ale treba zároveň uvážiť, či nešlo len o príležitostné plnenie, resp. či nešlo o plnenie, ktoré neslúži na zabezpečenie odôvodnených potrieb maloletých detí (R 44/1966), čomu kúpa mobilného telefónu v hodnote 690,- eur pre trinásťročné dieťa za situácie, keď otec dieťaťa zároveň namieta, že zvýšenie výživného o 50,- eur mesačne pre toto konkrétne dieťa je pre neho neprimerané a nevychádza z jeho životnej úrovne, skutočne nezodpovedá.

20. V odvolacom konaní otec detí neuviedol žiadne nové skutkové či právne argumenty, ktoré by neuviedol v konaní pred súdom prvej inštancie a ktoré by boli spôsobilé privodiť zmenu rozhodnutia súdu prvej inštancie. Na základe vyššie uvedeného dospel odvolací súd k záveru, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je vecne správne, preto ho podľa § 387 ods. 1,2 CSP potvrdil.

21. Odvolací súd rozhodol o trovách odvolacieho konania podľa § 52 v spojení s § 2 ods. 1 CMP tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania, keďže v odvolacom konaní nezistil existenciu dôvodov na aplikáciu § 54, § 55 CMP.

22. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Trenčíne pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak/ to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde,

ktorý rozhodoval v prvej inštancie. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolaateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolania musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).